

i öfverensstämmelse med de grunder, som innehållas dels i det af mig i Skattejemkningskomitén afgifna yttrande samt deri innehållna förslag till Lag om inkomstskatt, dels i Kammarrättens yttrande öfver Skattejemkningskomiténs betänkande.

Stockholm den 25 Januari 1878.

H. L. Rydin.

N:o 45.

Af Herr H. L. Rydin: Angående underdånig skrifvelse, rörande förändrade grunder för kommunalbeskattningen.

Som den kommunala beskattningens brister allt mer och mer bidraga att, i den mån utskylderna förhöjas, låta dessa kännas ojemnt tryckande och orättvisa, kan en väl behöflig reform af lagstiftningen ej tåla vid längre uppskof. Grundfelet i den kommunala beskattningen består deri, att densamma helt och hållet grundas på den allmänna bevillningen, hvilken, med hänsyn till dess ställning i *statens* skattesystem, i åtskilliga afseenden både hvad grunderna och sättet för dess utgörande beträffar, bestämes på annat sätt och efter andra regler än dem, som böra följas i afseende på de kommunala utskyldernas utgörande. Sålunda märkes först och främst att, för att underlätta uppskattningen af skattskyldig inkomst och uppbörden af den deraf beroende bevillningen till staten, men utan afseende på den skyldighet, skattskyldig person kan hafva att, i förhållande till den inkomst han uppbär, deltaga i utskylders utgörande till en eller annan kommun, man vänder sig till förmögenhetssubjektet såsom sådant, oberoende af de lokala förhållandena, och påför detsamma skatt inom en enda af de kommuner, i hvilka ekonomisk verksamhet utöfvas, utan afseende på de förmåner denna verksamhet åtnjuter inom de öfriga. Detta förhållande har påkallat förslag till ändringar i Bevillningsstadgan § 9, angående orten för bevillnings påförande, utan att man ännu lyckats att vinna afsedd rättelse. Ja, man kan ej vinna sådan genom Bevillningsförordningens ändring utan att skada statens eller den enskildes intresse till förmån för kommunen. Vidare är att märka förhållandet

mellan bolag och dess delegare i afseende på kommunalskatts utgörande, hvarigenom den kommun, hvarest bolaget har sin rörelse, åtnjuter fördelarne i beskattningsväg af den inkomst, som deraf erhålles, under det att de i andra kommuner bosatte enskilde intressenter derstädes göra sig till godo de kommunala förmånerna utan att behöfva därför erlægga skatt för den inkomst, som han från bolaget erhåller, oaktadt samtliga kommunalmedlemmar böra i förhållande till sin inkomst utan afseende på den källa, hvarifrån inkomsten härrör, deltaga i utskylderna till den kommun, de tillhöra. Det kan ej heller anses med rättvisa förenligt å ena sidan, att den som eger jordbruksfastighet på landet är fri från utskylder till kommunen, derest han ej brukar jorden sjelf och, å andra sidan, att arrendatorn skall betala samtliga kommunalutskylder i förhållande till den arrenderade fastighetens taxeringsvärde, jordegaren må hafva förbehållit sig huru stora förmåner som helst i arrendeaftalet. Obilligt är äfven, att ej de personer, som större delen af året vistas inom en kommun och der hyra bostad samt åtnjuta en mängd förmåner inom kommunen, ej skola vara skyldiga att jemväl deltaga i de kommunala utskylderna. Dessa personer böra deltaga deri i förhållande till en inkomst, som kan, enligt de i § 21 i Instruksen för taxeringsförrättningarne innehållna grunder, beräknas efter den bostad eller våning, de begagna. I dess ställe lemna våra lagar tillfälle att under vissa förhållanden, äfven om personen verkligen har bostad inom kommunen, undandraga sig kommunalutskylder genom att låta skattskrifva sig å annan ort. Slutligen synes äfven billigt, att åtminstone så mycket tages hänsyn till de olika slagen af förmögenhet eller inkomst, att fastigheterna såsom sådana påföres en viss del af det kommunala skattebeloppet, till exempel en fjerdedel, innan de kommunala bidragen fördelas efter inkomsten, hvarvid inkomst af det kapital, som nedlägges i fastighet, bör likasom ock inkomst af jordbruk åläggas kommunalskatt, likasom annan inkomst.

Med hänsyn till nu angifna missförhållanden får jag föreslå,
att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller,
att Kongl. Maj:t tacktes taga i öfvervägande det sätt,
hvarpå en mera rättvis kommunalbeskattning må kunna
genomföras, och framlägga för Riksdagen de förslag till
ändring af kommunallagarne, som deraf påkallas.

Stockholm den 25 Januari 1878.

H. L. Rydin.